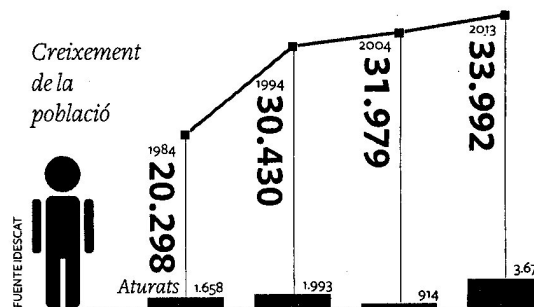

Tortosa Entre el nucli antic i el riu

♦ Fa uns trenta anys, la ciutat inicià un procés de reorientació del model urbanístic. El seu pla general girarà l'atenció sobre aquests dos elements de referència

a història mil·lenària de la ciutat de Tortosa sempre ha tingut dos elements de referència i això no ha estat una excepció en els darrers trenta anys: el riu i el nucli antic. L'un i l'altre han tingut sempre una estreta relació amb la ciutat i els tortosins.

El centre i el riu són, sense cap mena de dubte, el patrimoni històric o patrimoni natural més important que tenim, espais que en moments de la història han estat la identitat i referència de la vida ciutadana, tal com ho reflecteixen les cartografies de la ciutat en les seves diferents èpoques: els magnífics gravats francesos del XVIII o els plans geomètrics del segle XIX.

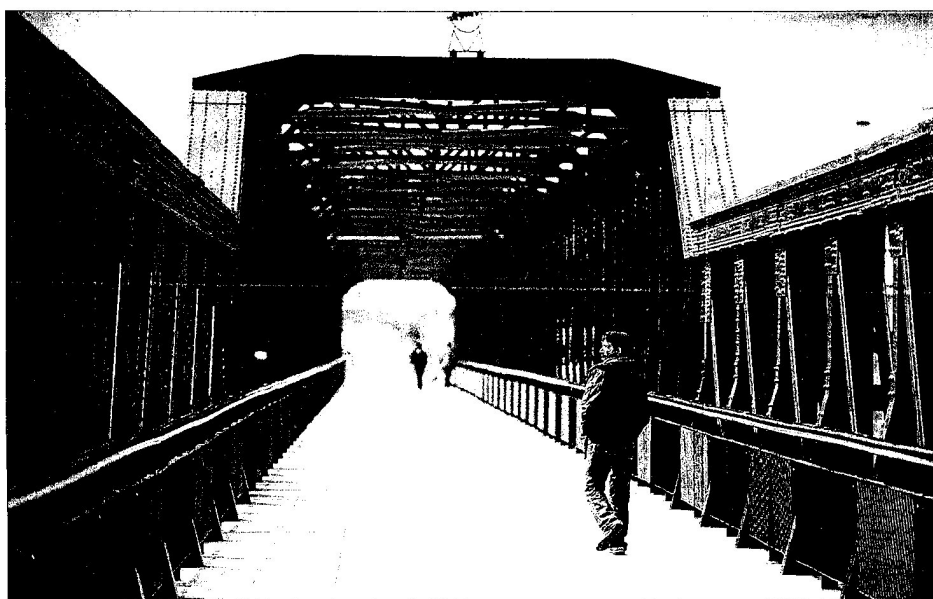
Els darrers 30 anys vénen clarament marcats per l'inici del temps democràtic dels nostres ajuntaments estrenats el 1979. Són els temps de l'inici de l'estrena d'una experiència desconeguda, la possibilitat de decidir col·lectivament el futur de les nostres viles.

En aquells moments i context, la major part de les nostres ciutats catalanes inicien el que s'ha vingut coneixent com l'urbanisme democràtic dels plans del anys vuitanta i Tortosa no en serà una excepció.

Marginava el nucli antic

Es revisa el document del Pla general de 1964, que preveia una ciutat d'uns 300.000 habitants, amb una extensió per tot el marge esquerre del riu fins a l'altura de l'illa de Vinaïllot, un document que menyspreava el nucli antic i que el marginava, abandonant-lo com un element sense valor, molt en la línia del que el moviment modern en aquella època preconitzava respecte a allò que feia referència al passat i per tant en oposició a la modernitat que es respirava en el moment dels anys 60.

Fa uns trenta anys, Tortosa també inicià un procés de reorientació del model de ciutat i el seu pla general girarà l'atenció sobre aquests dos elements de referència: riu i centres. A la vegada conflicte i oportunitat, conflicte perquè el nucli antic no està al centre, conflicte perquè el centre acumula un procés de degradació significativa, conflicte perquè el centre no és un lloc atractiu per viure, conflicte perquè el riu no havia estat mai un lloc apreciat ni de qualitat. La ciutat i els operadors li donaven més l'esquena que no pas la cara, un element que

Abans i ara del pont del ferrocarril. Que deixessin de passar els trens va ser decebedor però també una oportunitat.

FOTOS: JOAN REVILLAS